DINAMO BACĂU

O ECHIPĂ PRODUCTIVĂ NUMAI ACASĂ

MOTO : 7 7 0 0 17— 7 14 PUNCTE

6 0 0 6 1—18 0 PUNCTE

Nu știm dacă și cifrele pot constitui un moto, dar sîntem convinși că în acest caz, cele două situații — ale meciurilor susținute acasă și în deplasare — pot sintetiza mai bine decît orice altă imagine, comportarea dinamoviștilor băcăuani în prima parte a campionatului.

Și dacă le încadrăm în clasamentul general al turului, constatăm că **Dinamo Bacău** are o situație „privilegiată" : este unica echipă care și-a agonisit întreaga zestre de puncte pe teren propriu, în deplasare avînd numai rateuri. Golaverajul este și el edificator în acest sens : cel mai slab din plutonul fruntaș, în cele 6 meciuri disputate în deplasare, echipa băcăuană înscriind un singur gol.

Dacă mai adăugăm și faptul că dinamoviștii moldoveni n-au înregistrat nici un draw, rezultă că acestora nu le plac jumătățile de măsură ! Ceea ce, uneori, este foarte bine, dar, în acest caz și...

...REZULTATUL A FOST PE JUMĂTATE

Bineînțeles că nu putem fetișiza cifrele, în general vorbind, și cu atît mai mult în cazul dinamoviștilor băcăuani, reveniți în prima divizie după ani buni de stagiu în „B" și cu o echipă, în mare parte, alcătuită din debutanți. De altfel, se pare că lotul cu care băcăuanii au promovat în diviza A nu a inspirat prea multă încredere pentru viitor nici chiar clubului dinamovist, întrucît a apelat la întăriri din București.

Și nu se poate spune că „grefa" n-a contribuit la dobîndirea unui minim de experiență necesar întrecerii cu primele echipe din țară. Cu atît mai mult cu cît obiectivele declarate ale băcăuanilor pentru acest campionat (ca de altfel ale tuturor echipelor proaspăt promovate într-o categorie competițională superioară) vizau doar rămînerea în „A". Este adevărat că acest campionat (și poate cel următor...) este considerat o etapă tranzitorie pentru închegarea unei formații înnoite și cu o forță de joc la nivelul exigențelor, dar aceasta constituie o altă problemă și e mai bine să așteptăm verdictul implacabil al timpului...

Și dacă „grefa" a adus plusul la care ne-am referit mai înainte, ea a arătat și faptul că procesul de integrare și readaptare a echipei (de fapt o echipă nouă față de anul promovării din divizia B) este încă în curs. Un proces firesc, dacă vreți, dar care va trebui să-și însumeze pe parcurs — și destul de repede, — adevărata perspectivă : cea a elementului localnic ca și ponderea tehnică necesară pe „cap de jucător".

Dinamoviștii băcăuani au revenit printre „cei 14 mari" (măcar noi să-i considerăm ca atare...) cu o puternică dorință de afirmare susținută prin dîrzenie. Debutul a constituit o bună rampă de lansare pentru că victoria asupra **Stelei**, în urma unei spectaculoase răsturnări de scor, era puțin scontată chiar pe teren propriu. Se pare că această manieră i-a entuziasmat, într-atîta, pe băcăuani, încît au mai repetat-o de trei ori, în meciurile disputate cu **U.T.A., „U" Craiova și Steagul roșu**, cînd pentru a termina învingători au trebuit să refacă handicapul unui gol. Și se obișnuiseră jucătorii într-un asemenea grad, cu răsturnarea scorului pe teren propriu, încît la meciul cu **Jiul**, erau cît pe-aci să uite că totuși conduc, permițînd oasepeților să remonteze de la 0—3 la 2—3 și să-i determine pe gazde (jucători și spectatori) să implore minutarele ceasului să curme coșmarul !

Pentru că în acest tur, meciurile disputate de **Dinamo Bacău** acasă, au însemnat pentru devotații săi susținători un permanent balans între coșmar și mit. Conduși la pauză, sau o bună parte din meci, jucătorii dinamoviști găseau de fiecare dată resursele necesare unui forcing care, în cele din urmă, aduceau două puncte în clasament, ușurare și satisfacție în tribune și încă o cărămidă la ... mitul invincibilității echipei pe teren propriu.

Și într-adevăr, ceea ce rămîne pozitiv, dincolo de „recordurile" negative ale echipei, este tocmai această recoltă spectaculoasă de **7** victorii din tot atîtea meciuri disputate acasă.

EXPLICAȚIA LUI NICUȘOR

L-am întrebat pe antrenorul echipei din Bacău cum își explică discrepanța dintre comportarea echipei pe teren propriu și cea în deplasare. Iată ce ne-a răspuns : **„Cred că este vorba, în primul rînd, de o carență de ordin psihic : o mare parte dintre jucători considerau meciurile din deplasare dinainte pierdute și, doar acasă, în fața publicului susținător, arătau că se pot mobiliza. Este foarte adevărat că nu întotdeauna echipa a pierdut după evoluții slabe și îmi vine în minte, acum, meciul de la Constanța, cînd partida a fost spectaculoasă și chiar disputată, deși am pierdut la un scor categoric. Am acceptat însă lupta sportivă, n-am fugit de ea, n-am obstrucționat-o cu mijloacele «clasice» ale anti-jocului. Evident, însă, că în ceea ce privește lipsurile echipei, intervin și alți factori, mai puțin subiectivi ca, de pildă, organizarea jocului (n-avem încă un jucător-coordonator, iar desele accidentări au accentuat mai mult această carență, împietînd și asupra omogenizării formației), perioadele de cădere în decursul aceluiași meci (după replici onorabile, doar în cîteva minute se hotăra soarta meciului și se pecetluia definitiv scorul, datorită derutei apărătorilor dar și lipsei de consistență a atacului care, deseori în deplasare, lăsa tot greul pe compartimentul defensiv).**

Niciodată n-am fost adeptul celor care consideră că numele sonore alcătuiesc un factotum. Pentru mine contează mai mult nucleul de echipă și aici aș putea încadra, dintre jucători, pe LICA NUNWEILLER, NEDELCU, GHIȚĂ, VĂTAFU, ENE DANIEL, KISS și DEMBROVSCHI. La ultimii doi aș avea o precizare : ei au dat un randament mai slab după promovarea în loturile republicane, tocmai atunci cînd așteptam de la ei o mai mare mobilizare în joc, un aport mai substanțial la stabilizarea echipei pe o cotă mai înaltă. Același lucru l-am pretins și lui RUGIUBEI și DUȚAN, doi tineri care-și irosesc talentul printr-o viață nesportivă, ca și lui PANAIT și ENE GH., care n-au înțeles întotdeauna că disciplina și seriozitatea pregătirii este aceeași pentru toți componenții lotului, indiferent de experiența și valoarea jucătorului".

La aceste explicații ale antrenorului **D. Nicolae-Nicușor**, ne permitem să mai adăugăm că dorința de afirmare a echipei dinamoviste a fost drămuită, în bună măsură, de slaba capacitate tehnico-tactică a jucătorilor. De exemplu, dacă **Lică Nunweiller**, un adevărat „înger păzitor" al porții lui **Ghiță**, ar fi avut lîngă el un jucător mai mobil, cu reale posibilități tehnice (Panait este deficitar în aceste direcții), sincronizarea fundașilor centrali ar fi rezolvat multe din situațiile care au adus goluri. Însuși faptul că accidentările lui **Nunweiller IV** erau urmate, îndeobște, de goluri, demonstrează fragilitatea axului central al apărării. **Kiss**, tînăr fundaș talentat, deprins cu maniera intercalării în atac, dar avînd mijloace tehnice precare de rezolvare a unor asemenea situații (serviciul său n-are adresă și șutează defectuos la poartă), era prins, adeseori, de contraatacurile adverse, prea în față, sau își irosea forțele în acțiuni fără finalitate. **Duțan**, mijloc cu înclinații spre joc combinativ și cu deprinderi tehnice curate, n-are capacitate de efort pentru a asigura legătura între atac și apărare. Iar în atac, dinamoviștii au dovedit că n-au decît o extremă (formula cu **Ene Daniel** și **Ene Gh.** l-a relevat doar pe primul ca fiind capabil să-și respecte sarcinile postului) și că randamentul cuplului **Dembrovschi-Rugiubei**, menit a îngemăna puterea de infiltrare și finalizare a primului, cu clarviziunea celui de-al doilea, se vădea doar acasă.

Dar, de altfel, se poate spune în concluzie, că întreaga echipă și-a făcut datoria doar acasă. Ceea ce nu-i puțin, dar nici prea mult...

Paul SLAVESCU

ISTORIC

In anii postbelici, dorința băcăuanilor de a avea și ei o echipă în eșaloanele superioare ale fotbalului nostru, a început să prindă contur. Ce-i drept, printr-un altoi bucureștean pe trunchiul elementului local, dar cert este că echipa Arlus Bacău termină pe locul II prima sa evoluție în divizia B în campionatul 1949—1950. După cum afirmă însă „memoria colectivă a microbiștilor", demnă de luat în seamă, atunci a fost totuși ratată prima mare ocazie de a intra în divizia A, pierzînd la „potou" meciul susținut, pe o ploaie torențială, cu Șoimii Sibiu, pe teren propriu.

Pe traiectoria echipei în divizia secundă mai pot fi consemnate „haltele" de la fabricile Partizanul și Proletarul care au preluat, succesiv, echipa băcăuană. În acest timp își pune candidatura în fața publicului băcăuan, o nouă echipă : Dinamo, care cîștigînd campionatul regional și apoi barajul pentru divizia B, promovează în 1955 în categoria secundă. Unindu-și forțele cu cele ale jucătorilor de la Proletarul, dinamoviștii băcăuani reușesc un tur de forță, debutînd un an mai tîrziu în divizia A. A fost de fapt doar un contact cu „aerul tare" al acestei competiții, pentru că la sfîrșitul campionatului o găsim în postura de retrogradată.

Bacăul va continua, totuși, să aibă o reprezentantă în prima divizie, întrucît surata dinamoviștilor, cea din Cluj, se mută în 1957 pe meleagurile lui Bacovia. Astfel încît pînă în anul 1964, Dinamo Bacău are o prezență neîntreruptă în divizia A.

A urmat „sincopa" 1964—1967, cu o comportare sinusoidală în „B" și apoi revenirea din campionatul trecut, cînd își redobîndește locul printre primele 14 echipe ale țării.

Dintre foștii jucători ai echipei din Bacău amintim pe Gavrilescu, Lemnrău, Crețea, Giosanu, Florian Anghel, Gram, Olaru, Rădulescu (actualul antrenor secund), Eftimie, S. Avram, Jamaischi, iar dintre antrenori pe M. Popescu, Fl. Ambru, C. Teașcă, Gh. Nicolae, A. Sepci, V. Mărdărescu, C. Anghelache și I. Unguroiu.

Actualii antrenori : D. Nicolae-Nicușor și C. Rădulescu.

Stadionul orășenesc din Bacău, construit în anii noștri, este unul dintre cele mai moderne din țară (teren gazonat, pistă de atletism, inel betonat al tribunelor) putînd adăposti cca. 18 000 de spectatori.

Adresa clubului : str. Eliberării nr. 39 ; telefon 12844.

LOTUL ECHIPEI

GHIȚĂ Aristide, născut în București la 15.VI.1940 ; 1,83 m. înălțime ; 82 kg. greutate ; este la club din anul 1960 ; a debutat la Energia București.

NAGHEL Zoltan, Cluj, 21.IX.1946 ; 1,83 m., 75 kg ; 1967 ; Știința Cluj.

VERSANSCHI Victor, Dumbrăveni (Brașov) 27.VI.1949 ; 1,77 m., 76 kg. ; 1967 ; Dinamo București juniori.

MAGHIAR Cristian, București, 19.I.1943 ; 1,78 m., 74 kg ; 1967 ; Fl. roșie București.

KISS Mabocsa, com. Ercea, reg. M.A.M., 9.III.1944 ; 1,75 m., 72 kg. ; 1965 ; C.S.S.H. Tg. Mureș ; internațional A și tineret.

PANAIT Vasile, Pașcani, 24.II.1942 ; 1,84 m., 82 kg. ; 1964 ; Locomotiva Iași.

NUNWEILLER Lică, P. Neamț 12.XII.1938 ; 1,75 m. 71 kg. ; 1967 ; Dinamo București, internațional A și B.

VĂTAFU Nicolae, Slobozia — București, 24.VI.1939 ; 1,70 m., 70 kg. ; 1958 ; Dinamo Brașov.

DAVID Constantin, Suceava, 21.XI.1941 ; 1,76 m., 66 kg. ; 1967 ; Progresul București.

NAUMCEF Iancu, Comănești — Bacău, 12.III.1942 ; 1,69 m., 65 kg. ; 1965 ; Armata Bacău.

CERNAT Gh., București, 26.VI.1945 ; 1,67 m., 66 kg. ; 1966 ; Sirena București.

DUȚAN Constantin, Gura Ocniței — Ploiești, 21.V.1947 ; 1,64 m., 62 kg ; 1965 ; Cimentul Bicaz.

NEDELCU Mircea, Bacău, 7.XI.1936 ; 1,71 m., 70 kg. ; 1963 ; Dinamo București, juniori.

ENE Daniel, București, 8.V.1944 ; 1,75 m., 70 kg. ; 1967 ; Dinamo Victoria, internațional tineret.

COMANESCU Alex., Agăș—Bacău, 16.V.1943 ; 1,70 m., 70 kg. ; 1967 ; Forestierul Agăș.

ENE Gh., București, 27.I.1937, 1,72 m., 73 kg. ; 1967 ; Tarom București ; internațional A.

DEMBROVSCHI Emeric, com. Tg. Latisa — Maramureș 6.X.1945 ; 1,75 m., 70 kg. ; Lumina Tg. Tisa ; internațional tineret.

RUGIUBEI Mihai, Petroșani, 22.XII.1946 ; 1,73 m., 71 kg. ; 1965 ; Progresul București ; internațional tineret.

BĂLUȚĂ Petre, Danciulești — Oltenia, 1.I.1945 ; 1,68 m., 60 kg. ; 1966 ; Rapid București juniori.

REDNIC Gh., Anina, 28.II.1942 ; 1,71 m., 66 kg. ; 1966 ; Minerul Anina.

VELICU I., București, 23.VI.1945 ; 1,76 m., 70 kg. ; 1967 ; Dinamo Obor.

PANA T., Tg. Ocna, 18.III.1949 ; 1,69 m., 66 kg. ; 1967 ; Oituz Tg. Ocna.

MUNTEANU V., Cainți Bacău, 3.IV.1948 ; 1,73 m., 71 kg. ; 1967 ; Chimia Onești.

Revenirea dinamoviștilor din Bacău în prima divizie a țării. Prima victorie (în fața militarilor bucureșteni) care a deschis suita celor 7 victorii pe teren propriu, iar miile de spectatori au constituit suportul moral al acestora

Foto : S. BRAȘOVEANU

OPINII ALE CITITORILOR

Avocatul GH. MASARI din piața Gării — bloc C. 1, **dovedindu-se un devotat dar și lucid susținător al echipei din orașul său, ne-a trimis o scrisoare consistentă în care schițează evoluția echipei în prima parte a campionatului.**

Arătînd că suportul moral al echipei îl constituie în mare măsură publicul local, corespondentul nostru citează aprecierea pozitivă pe care antrenorul ploieștean Oană a avut-o la adresa acestuia. Reproducînd în scrisoarea sa și alte aprecieri ale unor antrenori, jucători și ziariști, culese de dînsul personal cu prilejul meciurilor susținute de dinamoviști la Bacău, tov. Masari își exprimă și părerile sale din care consemnăm cîteva : „O serie de slăbiciuni s-au conturat încă din primele partide și ele s-au menținut în bună parte pe parcurs. Astfel apărătorii manifestă nesiguranță în intercepții, înaintașii ratează exasperant de mult în situațiile cele mai clare și, în general, ei sînt comozi și fricoși... Aceste carențe s-au accentuat și mai grav în meciurile din deplasare. Pe terenul adversarilor, Dinamo intră fără convingerea că trebuie să învingă, ci cu cea că trebuie să piardă și se întreabă „cu cît ?"

MIȘU GRAIȚARU din Piatra Neamț, **își exprimă dezacordul cu aducerea în lotul echipei a unor jucători mai vîrstnici, doar în virtutea „sonorității numelor acestora".**

„Sînt de acord că toți acești jucători vor să joace cu toată plăcerea dar dacă vîrsta nu le mai permite, de ce să nu-i lăsăm pe cei care sînt tineri și dornici de afirmare ?".

PAVEL CREȚU — observator la Centrul de prevederi meteo Bacău, **după ce constată că echipa favorită a desfășurat un joc bun pe teren propriu (e adevărat însă că doar după ce era condusă) se întreabă, pe bună dreptate :** „De ce nu fac acest lucru jucătorii dinamoviști și în deplasare ? Este oare posibil ca o echipă care nu pierde nici un meci acasă să nu fie în stare să obțină nici măcar un punct în deplasare ?". **Și apoi concl**ide : „Așteptăm din partea echipei Dinamo Bacău o mobilizare mai mare în jocurile pe care le susține în deplasare pentru ca zestrea punctelor acumulate să o situeze pe un loc mai onorabil. Știm cu toții că jucători ca Nunweiller IV, Ene Gheorghe (cu vechi state de serviciu în categoria A) cărora li se alătură jucători tineri și talentați ca Rugiubei, Duțan, Kiss și alți, pot da mai mult. Acest lucru va fi posibil numai dacă la antrenamente se va pune mai mult accent pe însușirea tehnicii individuale, dacă antrenorul Nicușor va imprima echipei o formulă de joc specifică, dacă toți jucătorii se vor dărui total jocului și clubului pe care îl reprezintă."

DORINEL APOSTOL — str. Stadionului nr. 11, Bacău, **după ce arată că echipei sale preferate îi lipsește experiența meciurilor din deplasare, îi întreabă pe antrenorul** Nicușor **de ce nu-l folosește și pe jucătorul** Băluță, **după părerea preopinentului nostru, un tînăr talentat. Credem că în acest caz, ca și în ceea ce-i privește pe toți jucătorii de rezervă, trebuie să răspundă nu numai antrenorul ci și jucătorii respectivi...**